

לא יודעת

שמעתם בוודאי על החנות הקטנה מעבר לפינה ברובע נייטסברידג' בלונדון, לחנווני קוראים הארור, ולחנות הארור'ס. הא, הא, הא.

בחנות הקטנה הזאת אתם יכולים לקנות, כמובן, את כל מצרכי המכולת, כתנאי שתבואו עם סקטים או קורקינט, כדי לא ללכת קילומטרים ברגל. אבל זו רק מחלקה קטנה אחת, התופסת פחות ממחצית קומה. ביתרת הקומה וביתר חמש הקומות תוכלו למצוא מכל טוב, במחיר היקר ביותר ובאיכות ההולמית. השפה

יהודית (מזור) ובעלה, אלפרד מאה או מאתיים מיליון

המורכבת ביותר במעליות ובמעברים היא ערבית, כמובן, השניה: עברית, גם כמובן.

השבוע בישר אחד העיתונים בארץ, מפי כתבו בלונדון, שליהודית מזור קונה באמצעות בעלה אלפרד טראובמן את הארור'ס — רוצה לעסוק בחנונות.

עוד נשמע בוודאי איך יפלו הדברים, ואם נשמע שלא קרה כלום, אין זאת בגלל מחסור במוזמנים, חלילה. אמנם, מחירו של הארור'ס יכול להסתכם ביותר ממאה או מאתיים מיליון דולר, אך אני יודעת שאם אלפרד יתקשה בגיוס הון — לא יהסס לפנות אלי כדי להשלים את הסכום הדרוש.

לפני שאני מוכרת כמה שמאטעס מהבית כדי לגייס כסף, שאלתי את מלגי מזגריזו, האמאליה של היהודית, מה שמעה על העיסקה. "לא שמעתי כלום, לא יודעת דבר."

"מתי ריברת עם יהודית?" "לפני חודש או משהו."

"ולא סיפרה כלום?" "לא סיפרה לי דבר. אינני מאמינה לכל הסיפור. היתה מספרת לי דבר כזה. חוץ מזה, דיברתי לפני כמה ימים עם בני בועז בניירוק, וגם הוא לא אמר לי דבר."

"יהודית ואלפרד בילו עכשיו חופשה בהודו. בימים אלה חזרו לגניירוק."

"תגיד, מגי, הם קנו או לא קנו?" "מזה?" "את הטאג-מאהאלי!"

החתול והעכבר

רוני! רוני בחיך, רוני! רוני! מתי נפסיק לשחק בחתול ועכבר? אתה יודע שאני מתה עליך, והייתי משמשת באהבה כגיוברית של מועדון מעריצין. יש לך קסם אישי בשפע, חוצפה

רוני מילור

פגישות 24 שעות ביממה

בארגונים, שרמנטיות בחבילות, פיקחות, חריפות וסקס-אפיל. העיקר, כמובן, הסקס-אפיל! מה לא עשיתי כדי לשדר איתך על אותו הגלגל? ראינתי אותך, פיארתי את שמך, נופת-צופים שפכתי לעברך. רמותי ברמוזים עבים וגסים שאין כל צורך שתמשיך לחפש, כשאני יושבת וממתינה. שפתון על השפתיים, לכה על

כך לפחות טוענים בודון כל שונאי שונאים, כיודע, לא חסרים לי, ומחייצו שלחם בלבר יכולנו לשפר את מאונך-השולמים ללא-הכר. תחת לייצא אותם משלחים אותם נגדי, ומה הם עושים? באים לורות מלח על פצעי! כל יום סיפור חדש עליך. ראו אותך פה, ראו אותך שם. ראו אותך סועד, ראו אותך נוסע, ראו אותך... אופי!

אהלאן שמיל

ישבתם פעם עם שמיל שיי והחלפתם סיפורים? חבל! מה שנשפך לשמיל מהשרוול תוך שעה יכול למלא את המרור לשנה. הצרה שאצלו הכל חסוי, ורכילות עסיסיות שאינן מבושלות יותר מדי — עם כל המיץ בפנים, הוא שומר לעצמו ולנחמצי'ה אשתו.

"שמיל, מה הולך? איך תוכנית ברדיו?" "כלום לא הולך, אולי השקל רץ."

"ומה ברדיו?" "שאלת על תוכנית, אך אני עושה שתיים."

"שמיל, זה בוודאי לא חסוי, יש קוריוזים?" "קוריוזים? כשאני שואל בניירוק הנשואים מימי מתושלח שאלות שונות אחד על מישנהו,

כל אחד זוכר או מתאר דברים שונים לגמרי. אני שואל בעל כמה שוקלת אשתו, הוא חוכך ברעתו ומשיב 65 ק"ג, ואחר-כך היא נכנסת ונשאלת אותה שאלה והיא משיבה 94 ק"ג. או ששאלתי בעל כמה טבעות עונדת אשתו, הוא חוכך ברעתו סופר על אצבעותיו ומכריז 5. היא נכנסת ומשיבה על אותה השאלה אף טבעת אחת לא!"

"מה אתה מספר! ממש מטומטמים!" "למה מטומטמים? אנשים פשוט לא יודעים מה מעטים הפרטים הירועים להם על בניירוקם, או איך הם זוכרים בצורה שונה לגמרי אירועים חשובים בחייהם, כמו החיזור או הצעת-הנשואין."

"זרקו סיפור." "הופיעו בתוכנית שושיק שני ואריק לביא. שאלתי אותם, בין השאר, כיצד הציע אריק נשואין לשושיק, ומה קרה בעיקבות הצעתו. שושיק נשאלה ראשונה, אריק נשאל אל מחוץ לאולפן. שושיק נזכרה: כמה ימים לפני

נסיעה של אריק וחבריו — לשירה בשלושת המיתרים, הציע לה ערב אחד נשואין. שושיק הסכימה, אריק ליווה אותה לביתה, עלו למעלה וסיפרו לאמא של שושיק, אריק היה קצת שתוי, השעה היתה מאוחרת והאמא הציעה לאריק שישאר ללון. אריק שמח להצעה. באמצע הלילה התחיל לחפש את שושיק, שושיק שושיק, בואי תגה' לחש. במקום שושיק השיבה האמא, לא בלחיש, שושיק תבוא אחרי החתונה!"

"אריק לא זוכר את כל הסיפור. הוא זוכר ששתה יותר מדי לפני הנסיעה המיוחלת לח'ל, וכשהתעורר מצא את עצמו כמצב מבין, בשיכרותו הציע לשושיק נשואין..."

"אפי נצ'ר הסביר מדוע יצאו הוא ואשתו שש שנים ארוכות לפני שנישאו. הוא היה חייב לשקול ברצינות, ולא להחליט החלטה חפוזה, וזה לוקח קצת זמן. בכלל'ת טוענת אשתו, יצא עם חתיכות אחרות כל הזמן."

ירדנה מילר

— לתיכנון המהלכים של הסיעה

אינני מאמינה, כמובן, לאף אחד מהסיפורים, ואני משלחת את שונאיי לכל הרוחות. קה, למשל, את הסיפור הבא: שנשעת לאילת להתראיין בערב ראיונות, יחד עם אבא אבן, טוענים שהבאת איתך את מזכירת הסיעה בכנסת והמצליפה שלה, ירדנה מילר, ושביליתם יחדיו במלון לרוב. עלייה! שמתנהל ביניכם רומן ארוך וסוער. עלייה!

רוצים לסכסך, זה מה שהם רוצים! יודעים, כמוני, שלא היו דברים מעולם, שירדנה, בתו של שחקן הכדורגל המצטיין של מכבי נתניה בעבר, ואתה, רוני, פשוט נפגשים כדי לתכנן את המהלכים של הסיעה בכנסת. ששניכם מעריציו המושבעים של מנחם בגין, ודנים איך להחזיר את מנחם לתמונה. ושבינתיים, עד שיעלה הדבר בידים, אתם מעריצים מושבעים של הגנפילטער-פיש של שולמית שמיר. שאתם הורגים את עצמכם בהתמסרות לעבודה, ולא בהתמסרות זה לזה.

ובינתיים רוני יקירי, עד שיעלה סוף-סוף בידו משימציך להדביק לדמותך הטהורה שמך של שרוריה, אל תלך בחושך. היוהר בסיכובים!

נחמה ושמול שיי יש קוריוזים!

"דודו דותן היה מצוברח ומדוכא, בעיקבות פרשת גרושיו מעלירות. טכנאי בקול ישראל שאל מדוע, דודו השיב והסביר, הטכנאי הציע שיחפש איזה חתיכה שתרגיע אותו ותשפר את מצב-רוחו, דודו טען שחסרה לו כזאת, הטכנאי מסר לו את פינקסו האישי ואמר לו שיחפש שם מיספר-טלפון ויצלצל לאחת הנערות. דודו צילצל לאחת, שלשמה היה צליל מעניין, מורי, חטף שיחה טלפונית והציע פגיש. היא שאלה אותו כמה הוא עוסק, הוא השיב שהוא בדרך, רצתה לסגור ולהפסיק את השיחה, אינה מתעסקת עם בדרנים. בקושי הסכימה לראותו בביתה, כדי שלא יראו עם מי היא נפגשת, עורכת-דין צעירה עם סתם בדרן..."

"שמיל, אחרי שהפכת לספץ לנשואי אחרים, איך הצעת נשואים לנחמצי'ה?" "רגע, רגע, אה, נחמצי'ה, הגירי, איך הצעתי לך נשואין?"